Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

3-9 DE GENER

TRESORS DE LA BÍBLIA | JUTGES 15, 16

«La traïció és detestable!»

(Jutges 16:4, 5) I s'esdevingué, després d'un temps, que s'enamorà d'una dona de la vall de Sorec que es deia Dalila. **5** I els capitans dels filisteus anaren a trobar-la, i li digueren: Persuadeix-lo, i mira d'on prové la seva gran força, i com el podem vèncer, i el lligarem per subjectar-lo; i a tu et donarem, cada un, mil cent peces de plata.

(Jutges 16:15-18) I ella li digué: Com pots dir: T'estimo, si el teu cor no és amb mi? M'has enganyat aquestes tres vegades, i no m'has explicat en què està la teva gran força. **16** I s'esdevingué, com que ella el constrenyia tots els dies amb les seves paraules i l'impacientava, i l'ànima d'ell defallia fins a la mort, **17** que ell li va obrir tot el seu cor, i li digué: Mai una navalla no ha passat sobre el meu cap, perquè jo sóc un nazireu, dedicat a Déu des del ventre de la meva mare. Si m'afaiten, llavors la meva força s'apartarà de mi, i m'afebliré com qualsevol altre home. **18** I Dalila veié que li havia obert tot el seu cor, i féu cridar els capitans dels filisteus, dient: Pugeu aquesta vegada, perquè m'ha obert tot el seu cor. I els capitans dels filisteus vingueren a ella, i portaven els diners a la seva mà.

***w05* 15/1 27 § 4**
Punts destacats del llibre de Jutges

14:16, 17; 16:16. Pressionar una persona plorant i importunant-la pot danyar la relació (Proverbis 19:13; 21:19).

(Salm 18:25, 26) Amb el misericordiós, tu ets misericordiós; amb l'home íntegre, tu ets íntegre; **26** amb el sincer, tu ets sincer; i amb el tort, tu et mostres sagaç.

Perles espirituals

(Jutges 16:1-3, *BCI*) Una vegada, Samsó se'n va anar a Gaza. Allí veié una prostituta i entrà a casa d'ella. **2** Aquesta notícia va córrer entre la gent de Gaza: —Samsó és aquí! Van encerclar la casa i s'estigueren tota la nit a l'aguait a la porta de la ciutat, sense fer res, perquè es deien: «Esperem que es faci de dia i llavors el matarem.» **3** Però Samsó només va estar-se al llit fins a mitjanit. Aleshores es llevà, agafà els batents de la porta de la ciutat amb els dos muntants, els arrencà amb forrellats i tot, se'ls va carregar a l'esquena i els va pujar al cim del turó que hi ha al davant d'Hebron.

***w05* 15/3 27 § 6**
Samsó triomfa gràcies a la força de Jehovà!

Samsó tenia molt clar quin era el seu objectiu: lluitar contra els filisteus. Es va allotjar a casa d'una prostituta a Gaza per complir amb el propòsit de lluitar contra els enemics de Déu. Samsó necessitava un lloc on passar la nit en una ciutat enemiga, i el podia trobar a la casa d'una prostituta. Però no hi va anar amb cap propòsit immoral. A mitjanit se'n va anar de la casa d'aquella dona, va agafar les portes de la ciutat i els dos muntants i els va portar fins al cim d'una muntanya situada a prop d'Hebron, a uns 60 km. Això ho va poder fer gràcies a l'aprovació de Jehovà i les forces que li va donar (Jutges 16:1-3).

Lectura de la Bíblia

(Jutges 16:18-31) I Dalila veié que li havia obert tot el seu cor, i féu cridar els capitans dels filisteus, dient: Pugeu aquesta vegada, perquè m'ha obert tot el seu cor. I els capitans dels filisteus vingueren a ella, i portaven els diners a la seva mà. **19** I ella va fer que s'adormís sobre els seus genolls; i cridà un home i li féu afaitar les set trenes del seu cap, i ella començà a humiliar-lo, i la seva força s'apartà d'ell. **20** I ella digué: Els filisteus contra tu, Samsó! I ell es despertà del seu son, i digué: Me'n sortiré com les altres vegades, i els sacsejaré. Però ell no sabia que Jahveh s'havia apartat d'ell. **21** I els filisteus l'agafaren, i li tragueren els ulls, i el van fer baixar a Gaza; i el lligaren amb dos grillons de bronze, i molia a la presó. **22** Però el cabell del seu cap començà a créixer com abans de ser afaitat. **23** I els capitans dels filisteus s'aplegaren per oferir un gran sacrifici al seu déu Dagon, i per alegrar-se; i digueren: El nostre déu ha lliurat a la nostra mà Samsó, el nostre enemic. **24** I el poble el veié, i ells van lloar llur déu perquè deien: El nostre déu ha lliurat a la nostra mà el nostre enemic, i aquell que desolava la nostra terra, i en matava molts de nosaltres. **25** I s'esdevingué, quan llur cor estava content, que digueren: Crideu Samsó, i que ens diverteixi. I cridaren Samsó de la presó, i se'n burlaven; i el col·locaren entre les columnes. **26** I Samsó digué al noi que l'agafava de la mà: Deixa'm palpar les columnes que aguanten la casa, i m'hi recolzaré. **27** I la casa era plena d'homes i de dones, i allà hi havia tots els capitans dels filisteus; i al terrat hi havia uns tres mil homes i dones, que miraven mentre es burlaven de Samsó. **28** I Samsó clamà a Jahveh, i va dir: Senyor Jahveh, recorda't de mi, t'ho prego, i enforteix-me, t'ho prego, només aquesta vegada, oh Déu, a fi que d'un sol cop em vengi dels filisteus pels meus dos ulls. **29** I Samsó s'abraçà a les dues columnes del mig sobre les quals s'aguantava la casa, i en les quals ell es recolzava, una amb la seva mà dreta i l'altra amb la seva esquerra. **30** I Samsó digué: Que jo mori amb els filisteus! I va empènyer amb força, i la casa va caure sobre els capitans i sobre tot el poble que hi havia dins. I foren més els morts que matà en morir ell que els que havia mort durant la seva vida. **31** I els seus germans i tota la casa del seu pare baixaren, i el van prendre, i el pujaren i el sepultaren entre Sorà i Eixtaol, en la sepultura del seu pare Manóah. I ell havia jutjat Israel vint anys.

10-16 DE GENER

TRESORS DE LA BÍBLIA | JUTGES 17-19

«Desobeir la Llei de Déu porta problemes»

(Jutges 17:1, 2) I hi havia un home de la muntanya d'Efraïm anomenat Micà. **2** I digué a la seva mare: ¿Recordes aquelles mil cent peces de plata que t'havien pres, i sobre les quals tu vas pronunciar una maledicció que també vas dir a oïdes meves? Heus aquí, jo tinc la plata, jo l'havia pres. I la seva mare digué: Beneït siguis de Jahveh, fill meu.

(Jutges 17:4, 5) Però tornà la plata a la seva mare, i la seva mare va prendre dues-centes peces de plata, i les va do-

nar a un orfebre, i en féu una estàtua i una imatge de fosa, i allò era a la casa de Micà. **5** I aquest home, Micà, tenia una casa de déus, i va fer un efod i uns terafim, i va consagrar un dels seus fills, a fi que li fes de sacerdot.

(Jutges 17:12) I Micà consagrà el levita, i el jove li feia de sacerdot, i s'estigué a la casa de Micà.

***it*-2 398**
Miquees

1. Un home d'Efraïm. Miquees va desobeir el vuitè dels Deu Manaments quan li va prendre a la seva mare 1.100 peces de plata (Ex 20:15). Quan va confessar el que havia fet i les va retornar, la seva mare va dir: «He consagrat totalment, de la meva mà, la plata a Jahveh, per al meu fill, per fer una estàtua i una imatge de fosa. Ara, doncs, jo t'ho torno». Aleshores ella va donar 200 peces de plata a un orfebre perquè fes «una estàtua i una imatge de fosa», que després va anar a parar a casa de Miquees. Miquees, que «tenia una casa de déus», és a dir, un santuari, va fer un efod i uns ídols familiars, o terafim. A més, va nomenar un dels seus fills perquè fos el seu sacerdot. Tot això ho va fer, aparentment, per honrar Jehovà. Però en realitat va ser totalment inapropiat, perquè va desobeir el manament que prohibia la idolatria (Ex 20:4-6) i va passar per alt el tabernacle de Jehovà i el seu sacerdoci (Jt 17:1-6; Dt 12:1-14). Més tard, Miquees va portar a casa seva un jove levita que es deia Jonatan, un descendent de Guersom, fill de Moisès, perquè fos el seu sacerdot (Jt 18: 4, 30). Miquees se sentia satisfet amb el que havia fet, i va dir: «Ara sé que Jahveh em farà bé» (Jt 17:7-13). Però estava molt equivocat, perquè Jonatan no era del llinatge d'Aaron i per això no estava qualificat per servir com a sacerdot. Per tant, això va empitjorar el greu error de Miquees (Nm 3:10).

(Jutges 18:24-26) I digué: M'heu pres els meus déus que jo havia fet, i el sacerdot, i us n'aneu: i què més em queda ara? I encara em dieu: Què et passa? **25** I els fills de Dan li digueren: No alcis la teva veu contra nosaltres, no sigui que els homes amargats d'ànima es llancin contra vosaltres, i tu perdis la teva vida i la vida dels de casa teva. **26** I els fills de Dan continuaren el seu camí; i Micà, veient que eren més forts que ell, es girà i se'n tornà a casa seva.

***it*-2 399 § 1**
Miquees

Poc després, Miquees i un grup d'homes es van posar a perseguir els danites fins a atrapar-los. Aleshores, els danites van preguntar a Miquees què passava, i Miquees va dir: «M'heu pres els meus déus que jo havia fet, i el sacerdot, i us n'aneu: i què més em queda ara? I encara em dieu: Què et passa?». Aleshores els danites van advertir Miquees que si continuava perseguint-los i escridassant-los, emprendrien un atac. Com que els danites eren molt més forts que Miquees i els seus homes, Miquees va tornar a casa seva (Jt 18:22-26). A continuació, els danites van atacar Lais i la van cremar, i en lloc seu van construir la ciutat de Dan. Jonatan i els seus fills es van convertir en sacerdots dels danites i «instal·laren per a ells l'estàtua de Micà [és a dir, Miquees], que ell havia fet, durant tot el temps que la casa de Déu [el tabernacle] fou a Siló» (Jt 18:27-31).

Perles espirituals

(Jutges 19:18) I el levita li digué: Anem de pas des de Betlem de Judà fins als extrems de la serralada d'Efraïm, d'on sóc jo; i he anat a Betlem de Judà, i ara me'n vaig a la casa de Jahveh, però no hi ha ningú que m'aculli a casa.

Lectura de la Bíblia

(Jutges 17:1-13) I hi havia un home de la muntanya d'Efraïm anomenat Micà. **2** I digué a la seva mare: ¿Recordes aquelles mil cent peces de plata que t'havien pres, i sobre les quals tu vas pronunciar una maledicció que també vas dir a oïdes meves? Heus aquí, jo tinc la plata, jo l'havia pres. I la seva mare digué: Beneït siguis de Jahveh, fill meu. **3** I tornà les mil cent peces de plata a la seva mare, i la seva mare digué: He consagrat totalment, de la meva mà, la plata a Jahveh, per al meu fill, per fer una estàtua i una imatge de fosa. Ara, doncs, jo t'ho torno. **4** Però tornà la plata a la seva mare, i la seva mare va prendre dues-centes peces de plata, i les va donar a un orfebre, i en féu una estàtua i una imatge de fosa, i allò era a la casa de Micà. **5** I aquest home, Micà, tenia una casa de déus, i va fer un efod i uns terafim, i va consagrar un dels seus fills, a fi que li fes de sacerdot. **6** En aquells dies no hi havia rei a Israel, cadascú feia el que li semblava recte als seus propis ulls. **7** I hi havia un jove a Betlem de Judà, de la família de Judà, que era un levita, i sojornava allà. **8** I l'home havia sortit de la ciutat de Betlem de Judà, per sojornar on trobés lloc; i vingué fent camí fins a la muntanya d'Efraïm, a la casa de Micà. **9** I Micà li digué: D'on véns? I ell li digué: Sóc un levita de Betlem de Judà, i vaig a sojornar allà on trobaré lloc. **10** I Micà li digué: Queda't amb mi, i fes-me de pare i de sacerdot; i jo et donaré deu peces de plata a l'any, i els vestits que et calgui, i la teva manutenció. I el levita s'hi quedà. **11** I el levita acceptà de viure amb l'home, i el jove li fou com un dels seus fills. **12** I Micà consagrà el levita, i el jove li feia de sacerdot, i s'estigué a la casa de Micà. **13** I Micà digué: Ara sé que Jahveh em farà bé, perquè tinc aquest levita de sacerdot.

17-23 DE GENER

TRESORS DE LA BÍBLIA | JUTGES 20, 21

«No deixem de preguntar a Jehovà»

(Jutges 20:17, 18) I foren comptats els homes d'Israel, sense Benjamí: quatrecents mil homes que portaven espasa, tots aquests eren homes de guerra. **18** I els fills d'Israel s'aixecaren, i pujaren a Betel, i consultaren Déu i digueren: ¿Qui de nosaltres pujarà el primer a lluitar contra els fills de Benjamí? I Jahveh respongué: Judà pujarà el primer.

(Jutges 20:23) I els fills d'Israel pujaren, i ploraren davant Jahveh fins al vespre, i consultaren Jahveh, dient: ¿Tornaré a apropar-me a la batalla contra els fills de Benjamí, el meu germà? I Jahveh digué: Puja contra ell.

***w11* 15/9 32 § 2**

Pots fer front als reptes com ho va fer Finehès?

Després que els homes de Guibeà, de la tribu de Benjamí, violessin i assassinessin la concubina d'un levita, les altres tribus van emprendre una guerra contra els benjamini-

tes (Jut. 20:1-11). Abans de lluitar, van fer oració a Jehovà per demanar-li ajuda, però van ser derrotats dues vegades i van patir moltes baixes (Jut. 20:14-25). Pot ser que pensessin que les seves oracions no havien sigut escoltades? De veritat volia Jehovà que actuessin davant del mal que s'havia comès?

(Jutges 20:26-28) I tots els fills d'Israel, i tot el poble, pujaren i anaren a la casa de Déu, i ploraren i s'estigueren allà davant Jahveh, i dejunaren aquell dia fins al vespre; i feren pujar holocaustos i sacrificis de pau davant Jahveh. **27** I els fills d'Israel van preguntar a Jahveh –perquè en aquells dies l'arca del pacte de Déu era allà, **28** i Pinhàs, fill d'Eleazar, fill d'Aaron, era davant de la seva presència en aquells dies–, dient: ¿Tornaré encara a sortir per a la batalla contra els fills de Benjamí, el meu germà, o desisteixo? I Jahveh digué: Puja, perquè demà el donaré a la teva mà.

(Jutges 20:35) I Jahveh derrotà Benjamí davant d'Israel: i els fills d'Israel mataren aquell dia vint-i-cinc mil cent homes de Benjamí; tots aquests portaven espasa.

***w11* 15/9 32 § 4**

Pots fer front als reptes com ho va fer Finehès?

Què en podem aprendre? Quan hi ha problemes en una congregació, els ancians s'esforcen molt i fan oració per demanar l'ajuda de Jehovà. Tot i així, pot ser que alguns problemes persisteixin. Si això passa, els ancians farien bé de recordar les paraules de Jesús: «Continueu demanant [o orant], i se us donarà; continueu buscant, i trobareu; continueu trucant, i us obriran» (Lluc 11:9). Encara que sembli que les respostes a les oracions triguin a arribar, els ancians poden estar convençuts que Jehovà respondrà en el moment apropiat.

Perles espirituals

(Jutges 20:16) Entre tot aquest poble hi havia set-cents homes escollits ambidextres: cadascun d'aquests fonejava una pedra contra un cabell i no fallava.

Lectura de la Bíblia

(Jutges 20:1-13) I tots els fills d'Israel sortiren, i la congregació es reuní com un sol home, des de Dan fins a Beerxeba, i de la terra de Galaad, davant Jahveh a Mispà. **2** I els principals de tot el poble, de totes les tribus d'Israel, es presentaren a l'assemblea del poble de Déu, quatrecents mil homes d'infanteria que portaven espasa. **3** I els fills de Benjamí s'assabentaren que els fills d'Israel havien pujat a Mispà. I els fills d'Israel digueren: Digueu, com ha succeït aquesta maldat? **4** I el levita, marit de la dona que havia estat assassinada, va respondre i digué: Vaig arribar a Guibà, que pertany a Benjamí, jo i la meva concubina, per passar la nit. **5** I els habitants de Guibà es van aixecar contra mi, i encerclaren la casa per venir contra mi durant la nit amb la intenció de matar-me, i van deshonrar la meva concubina fins que va morir. **6** I jo vaig agafar la meva concubina, i la vaig esquarterar, i la vaig enviar per tot el territori de l'heretat d'Israel, perquè ells havien fet una maldat i una infàmia a Israel. **7** Heus aquí, vosaltres sou tots fills d'Israel, doneu la vostra opinió i el vostre consell aquí. **8** I tot el poble s'alçà com un sol home, dient: Cap de nosaltres no anirà a la seva tenda, ni cap se'n tornarà a casa seva. **9** Ara, doncs, això és

el que farem a Guibà: pujarem contra ella per sorteig. 10 I agafarem d'entre totes les tribus d'Israel deu homes de cada cent, i cent de cada mil, i mil de cada deu mil, per agafar provisió per al poble perquè puguin obrar, en arribar a Guibà de Benjamí, contra tota la infàmia que s'ha comès a Israel. 11 I tots els homes d'Israel s'aplegaren contra la ciutat, units com un sol home. 12 I les tribus d'Israel enviaren homes a tota la tribu de Benjamí, dient: Què és aquesta maldat que s'ha comès entre vosaltres? 13 Ara, doncs, doneu-nos aquells homes, fills de Belial, que teniu a Guibà, perquè els matem i extirpem el mal d'Israel. Però els de Benjamí no volgueren escoltar la veu dels seus germans, els fills d'Israel.

VIDA CRISTIANA

«La creació enforteix la nostra confiança en la saviesa de Jehovà»

(Proverbis 16:3) Encomana a Jahveh les teves obres: i els teus propòsits seran afermats.

(Proverbis 16:9) El cor de l'home planeja el seu camí: però Jahveh dirigeix els seus passos.

(Proverbis 30:24, 25) Hi ha quatre coses petites de la terra, i elles són les més sàvies d'entre els savis: 25 les formigues, un poble no gens fort, que a l'estiu preparen el seu aliment;

24-30 DE GENER

TRESORS DE LA BÍBLIA | RUT 1, 2

«Busca l'amor lleial»

(Rut 1:8-13) I Noemí digué a les seves dues nores: Aneu, torneu cadascuna a casa de la seva mare: que Jahveh us faci misericòrdia, com vosaltres n'heu fet amb els morts, i amb mi. 9 Que Jahveh us doni de trobar descans, cadascuna a casa del seu marit. I les besà, i elles alçaren la seva veu, i ploraren; 10 i li digueren: Certament tornarem amb tu al teu poble. 11 I Noemí digué: Torneu-vos-en, filles meves. Per què hauríeu de venir amb mi? ¿Tinc encara fills dins les meves entranyes perquè siguin marits per a vosaltres? 12 Torneu-vos-en, filles meves, aneu, perquè jo sóc massa vella per tenir marit. Encara que digués: En tinc esperança, aquesta nit estaré amb l'espòs, i també infantaré fills. 13 ¿Us esperaríeu fins que ells haguessin crescut? ¿Us privaríeu per ells de tenir marit? No, filles meves, perquè això és més amarg per a mi que per a vosaltres mateixes, perquè la mà de Jahveh s'ha estès contra mi.

(Rut 1:16, 17) I Rut digué: No m'insisteixis de deixar-te per tornar-me'n de darrere teu: perquè allà on tu vagis jo aniré, i on tu visquis jo hi viuré: el teu poble serà el meu poble, i el teu Déu serà el meu Déu; 17 on tu moris jo moriré, i allà seré enterrada. Així em faci Jahveh, i així m'hi afegeixi, que només la mort farà separació entre jo i tu.

(Salm 63:3) Perquè la teva misericòrdia és millor que la vida, els meus llavis et lloaran.

(Proverbis 21:21) El qui segueix la justícia i la misericòrdia trobarà vida, justícia i honor.

Perles espirituals

(Rut 1:20, 21) I ella els digué: No m'a-

nomeneu Noemí, anomeneu-me Marà, perquè el Totpoderós m'ha omplert d'amargor. 21 Jo vaig marxar plena, i Jahveh m'ha fet tornar buida. ¿Per què m'anomeneu Noemí, si Jahveh ha testificat contra mi, i el Totpoderós m'ha afligit?

***w05* 1/3 27 § 1**
Punts destacats del llibre de Rut

1:13, 21. Va amargar Jehovà la vida de Noemí i li va causar les seves desgràcies? No, i Noemí no va acusar Jehovà de res dolent. Però, tenint en compte tot el que li havia passat, va pensar que Jehovà estava en contra seva. Se sentia amargada i decebuda. A més, en aquella època, es considerava que tenir fills era una benedicció divina, i ser estèril, una maledicció. Com que Noemí no tenia nets i havia perdut els seus dos fills, potser va trobar lògic pensar que Jehovà l'havia humiliat.

Lectura de la Bíblia

(Rut 1:1-17) I s'esdevingué en els dies que governaven els jutges, que hi hagué fam a la terra. I un home de Betlem de Judà anà a sojornar als camps de Moab, ell i la seva muller i els seus dos fills. 2 I el nom de l'home era Elimèlec, i el nom de la seva muller Noemí, i el nom dels seus dos fills Mahlon i Quilion, efratites de Betlem de Judà. I anaren als camps de Moab, i s'hi estigueren. 3 I Elimèlec, el marit de Noemí, va morir, i ella restà sola amb els seus dos fills. 4 I prengueren per a ells mullers d'entre les dones moabites: una es deia Orpà, i l'altra es deia Rut; i s'estigueren allà uns deu anys. 5 I Mahlon i Quilion també moriren tots dos, i la dona restà sense els seus dos fills i sense el seu marit. 6 I s'alçà ella, i les seves nores, i tornà dels camps de Moab: perquè ella escoltà a la regió de Moab que Jahveh havia visitat el seu poble per donar-los pa. 7 I Noemí va sortir del lloc on havia estat, i les seves dues nores amb ella; i se n'anaren pel camí de retorn vers la terra de Judà. 8 I Noemí digué a les seves dues nores: Aneu, torneu cadascuna a casa de la seva mare: que Jahveh us faci misericòrdia, com vosaltres n'heu fet amb els morts, i amb mi. 9 Que Jahveh us doni de trobar descans, cadascuna a casa del seu marit. I les besà, i elles alçaren la seva veu, i ploraren; 10 i li digueren: Certament tornarem amb tu al teu poble. 11 I Noemí digué: Torneu-vos-en, filles meves. Per què hauríeu de venir amb mi? ¿Tinc encara fills dins les meves entranyes perquè siguin marits per a vosaltres? 12 Torneu-vos-en, filles meves, aneu, perquè jo sóc massa vella per tenir marit. Encara que digués: En tinc esperança, aquesta nit estaré amb l'espòs, i també infantaré fills. 13 ¿Us esperaríeu fins que ells haguessin crescut? ¿Us privaríeu per ells de tenir marit? No, filles meves, perquè això és més amarg per a mi que per a vosaltres mateixes, perquè la mà de Jahveh s'ha estès contra mi. 14 I elles alçaren la seva veu, i ploraren novament; i Orpà besà la seva sogra, però Rut s'uní a ella. 15 I Noemí digué: Heus aquí, la teva cunyada se n'ha tornat al seu poble i als seus déus; torna-te'n darrere de la teva cunyada. 16 I Rut digué: No m'insisteixis de deixar-te per tornar-me'n de darrere teu: perquè allà on tu vagis jo aniré, i on tu visquis jo hi viuré: el teu poble serà el meu poble, i el teu Déu serà el meu Déu; 17 on tu moris jo moriré, i allà seré enterrada. Així em faci Jahveh, i així m'hi

afegeixi, que només la mort farà separació entre jo i tu.

VIDA CRISTIANA

«No dubtis mai de l'amor lleial de Jehovà»

(Isaïes 43:4) Ja que tu ets preciós als meus ulls, tu ets honorable, i jo t'estimo: per això donaré homes en lloc teu, i pobles en lloc de la teva vida.

(Salm 25:10) Tots els senders de Jahveh són misericòrdia i veritat per als qui guarden el seu pacte i els seus testimoniatges.

31 DE GENER-6 DE FEBRER

TRESORS DE LA BÍBLIA | RUT 3, 4

«Adquireix i mantén una bona reputació»

(Rut 3:10) I ell respongué: Beneïda siguis tu de Jahveh, filla meva. Tu has demostrat més misericòrdia al final que al principi, no anant darrere dels joves, ni pobres ni rics.

(Rut 3:11) Ara, doncs, filla meva, no tinguis por, faré per a tu tot el que diguis, perquè tot el portal del meu poble sap que tu ets una dona virtuosa.

(Rut 4:11-13) I tot el poble que era al portal, i els ancians, digueren: En som testimonis! Que Jahveh faci de la dona que entra a casa teva com Raquel i com Lia, les quals van construir la casa d'Israel. I tu fes-te fort a Efrata, i sigues anomenat a Betlem; **12** i que la teva casa sigui com la casa de Farés, que Tamar infantà a Judà, del llinatge que Jahveh et doni d'aquesta jove. **13** I Booz prengué Rut, i ella fou la seva muller; i ell entrà a ella, i Jahveh li donà de concebre, i ella infantà un fill.

Perles espirituals

(Rut 4:6) I el redemptor digué: No puc redimir per a mi, no sigui que perjudiqui la meva heretat. Redimeix tu, sigui per a tu el meu dret de redempció, perquè jo no puc redimir.

***w05* 1/3 29 § 3**
Punts destacats del llibre de Rut

4:6. De quina manera el recomprador podria perjudicar la seva pròpia herència si feia la recompra? En primer lloc, si algú que s'havia fet pobre havia venut la terra que tenia en herència, el recomprador havia de comprar aquella terra pagant un preu que es calculava segons el número d'anys que faltessin fins al següent Jubileu (Levític 25:25-27). Això reduiria el valor del seu patrimoni. A més, si Rut tingués un fill, aquest heretaria el camp comprat i no pas un familiar proper del recomprador.

Lectura de la Bíblia

(Rut 4:7-22) I aquest era el costum dels temps d'abans a Israel, en cas de redempció i en cas de permuta, per confirmar tot tracte: un home es treia la seva sandàlia i la donava al seu proïsme, i això servia de testimoniatge a Israel. **8** I el redemptor digué a Booz: Compra-ho per a tu. I es tragué la seva sandàlia. **9** I Booz digué als ancians i a tot el poble: Vosaltres sou testimonis avui que jo he comprat tot el que pertanyia a Elimèlec, i tot el que era de Quilion i de Mahlon, de la mà de Noemí; **10** i també adquireixo Rut, la moabita, muller de Mahlon, com a muller, per aixecar el nom del difunt sobre la

seva heretat; a fi que el nom del difunt no sigui esborrat d'entre els seus germans, i del portal del seu lloc. Vosaltres en sou testimonis avui. **11** I tot el poble que era al portal, i els ancians, digueren: En som testimonis! Que Jahveh faci de la dona que entra a casa teva com Raquel i com Lia, les quals van construir la casa d'Israel. I tu fes-te fort a Efrata, i sigues anomenat a Betlem; **12** i que la teva casa sigui com la casa de Farés, que Tamar infantà a Judà, del llinatge que Jahveh et doni d'aquesta jove. **13** I Booz prengué Rut, i ella fou la seva muller; i ell entrà a ella, i Jahveh li donà de concebre, i ella infantà un fill. **14** I les dones deien a Noemí: Beneït sigui Jahveh, que no t'ha deixat avui sense redemptor. I que el seu nom sigui anomenat a Israel! **15** I ell serà per a tu el restaurador de l'ànima, i el nodridor de la teva vellesa, perquè la teva nora, que t'estima, la qual és millor per a tu que set fills, l'ha infantat. **16** I Noemí agafà el nen, i se'l posà a la falda, i li feia de mainadera. **17** I les veïnes li posaren un nom, dient: Li ha nascut un fill a Noemí. I anomenaren el seu nom Obed: ell fou el pare de Jessè, pare de David. **18** I aquestes són les generacions de Farés: Farés engendrà Esrom, **19** i Esrom engendrà Ram, i Ram engendrà Aminadab, **20** i Aminadab engendrà Naasson, i Naasson engendrà Salmon, **21** i Salmon engendrà Booz, i Booz engendrà Obed, **22** i Obed engendrà Jessè, i Jessè engendrà David.

TALLER DE PREDICACIÓ

«Augmenta la teva alegria en la predicació: Ajuda els teus estudiants de la Bíblia a assistir a les reunions»

(Salm 22:22) Anunciaré el teu Nom als meus germans, enmig de l'assemblea et cantaré lloances.

(Salm 65:4) Feliç l'home que tu elegeixes i fas atansar, per habitar en els teus atris; serem saciats amb els béns de casa teva, del temple de la teva santedat.

7-13 DE FEBRER

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 1, 2

«Obre el teu cor a Jehovà en oració»

(1 Samuel 1:10) I ella tenia l'ànima amargada, i pregava a Jahveh, i plorava molt.

(1 Samuel 1:12) I s'esdevingué que, com s'allargava pregant davant Jahveh, Elí observava la seva boca;

(1 Samuel 1:15) I Anna va respondre, i digué: No, senyor meu. Jo sóc una dona adolorida en esperit, i no he begut vi ni beguda forta, sinó que he vessat la meva ànima davant Jahveh.

(1 Samuel 1:18) I ella digué: Que la teva serventa trobi gràcia als teus ulls. I la dona anà pel seu camí, i va menjar, i el seu rostre ja no estava trist.

***w07* 15/3 16 § 4**
Com va trobar pau Anna?

Què podem aprendre de tot això? Quan orem a Jehovà explicant-li les nostres preocupacions, li podem expressar com ens sentim i demanar-li de tot cor el que necessitem. Si no podem fer res més per resoldre el problema, l'hem de deixar a les mans de Jehovà. Aquesta és la millor manera d'actuar (Proverbis 3:5, 6).

(Salm 55:22) Llança la teva càrrega sobre Jahveh, i ell et sustentarà: no permetrà mai que el just trontolli.

(Salm 62:8) Confia en ell en tot moment, oh poble, vesseu el vostre cor davant d'ell: Déu és el nostre refugi. Selah.

Perles espirituals

(1 Samuel 2:10) Jahveh enderrocarà els seus adversaris, tronarà des dels cels contra ells: Jahveh jutjarà els extrems de la terra, i donarà força al seu Rei, i exalçarà el corn del seu Ungit.

***w05* 15/3 21 § 5**
Punts destacats del Primer llibre de Samuel

2:10. Per què en una oració Anna va dir que Jehovà donaria «força al seu Rei», quan encara no hi havia cap rei humà a Israel? La Llei mosaica ja havia predit que els israelites tindrien un rei humà (Deuteronomi 17:14-18). Quan Jacob va fer la seva profecia en el llit de mort, va dir: «El ceptre [un símbol d'autoritat reial] no s'apartarà mai de Judà» (Gènesi 49:10). A més, referint-se a Sara, l'avantpassada dels israelites, Jehovà va dir: «En sortiran reis» (Gènesi 17:16). Per tant, Anna estava fent oració sobre un rei futur.

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 1:1-18) I hi havia un cert home de Ramataim-Sofim, de la muntanya d'Efraïm, anomenat Elcanà, fill de Jeroham, fill d'Elihú, fill de Tohu, fill de Suf, un efratita. **2** I ell tenia dues mullers, una anomenada Anna, i l'altra anomenada Peninnà; i Peninnà tenia fills, però Anna no tenia fills. **3** I cada any, aquest home pujava de la seva ciutat a Siló per adorar i per sacrificar davant Jahveh dels exèrcits. I allí hi havia dos fills d'Elí, Ofní i Pinhàs, sacerdots de Jahveh. **4** I quan arribava el dia que Elcanà havia d'oferir el seu sacrifici, donava porcions a la seva muller Peninnà i a tots els fills i filles d'ella; **5** però a Anna li donava una porció doble, perquè estimava Anna, encara que Jahveh li havia tancat la matriu. **6** I la seva rival la provocava, provocant-la fins a fer-la tremolar, perquè Jahveh li havia tancat la matriu. **7** I ell ho feia així cada any. Quan Anna pujava a la casa de Jahveh, Peninnà la provocava així; i ella plorava, i no menjava. **8** I Elcanà, el seu marit, li digué: Anna, per què plores, i per què no menges? I per què està afligit el teu cor? No et sóc jo millor que deu fills? **9** I Anna s'aixecà després que menjaren i després que begueren a Siló; i el sacerdot Elí seia sobre el setial, vora l'entrada del santuari de Jahveh. **10** I ella tenia l'ànima amargada, i pregava a Jahveh, i plorava molt. **11** I féu un vot, i digué: Jahveh dels exèrcits, si tu certament mires l'aflicció de la teva serventa, i et recordes de mi, i no t'oblides de la teva serventa, i dónes a la teva serventa un fill mascle, llavors el dedicaré a Jahveh tots els dies de la seva vida, i la navalla no pujarà sobre el seu cap. **12** I s'esdevingué que, com s'allargava pregant davant Jahveh, Elí observava la seva boca; **13** però Anna parlava dins del seu cor, únicament es movien els seus llavis, però la seva veu no se sentia; i Elí pensava que estava embriagada. **14** I Elí li digué: Fins quan estaràs embriagada? Aparta el teu vi de tu. **15** I Anna va respondre, i digué: No, senyor meu. Jo sóc una dona adolorida en esperit, i no he begut vi ni beguda forta, sinó que he vessat la meva ànima davant Jahveh. **16** No prenguis la teva serventa per una filla de perversitat, perquè he parlat fins ara de l'abundància del meu plany i de la meva

provocació. 17 I Elí va respondre, i digué: Vés en pau, i que el Déu d'Israel et doni la petició que li has demanat. 18 I ella digué: Que la teva serventa trobi gràcia als teus ulls. I la dona anà pel seu camí, i va menjar, i el seu rostre ja no estava trist.

VIDA CRISTIANA

«Jove: Obre el cor als teus pares»

(Proverbis 23:26) Dóna'm, fill meu, el teu cor: i que els teus ulls mirin de bon grat els meus camins.

(Salm 127:3, 4) Heus aquí, els fills són una heretat de Jahveh, el fruit del ventre és una recompensa. 4 Com sagetes afilades en la mà del fort, així són els fills de la joventut.

(Proverbis 3:32) perquè el pervers és una abominació per a Jahveh: però als rectes els revela el seu consell secret.

(Proverbis 4:10-12) Escolta, fill meu, i rep els meus raonaments: i els anys de la teva vida seran molts. 11 T'he ensenyat el camí de la saviesa, t'he encaminat pels senders rectes. 12 Quan caminis, els teus passos no trobaran impediments; i si corres, no ensopegaràs.

14-20 DE FEBRER

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 3-5

«Jehovà és comprensiu»

(1 Samuel 3:4-7) i Jahveh cridà Samuel; i respongué: Sóc aquí. 5 I va córrer cap a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I ell respongué: No t'he cridat, torna-te'n, jeu. I ell se'n va anar, i s'ajagué. 6 I Jahveh tornà a cridar Samuel; i Samuel s'alçà, i anà a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I ell respongué: No t'he cridat, fill meu; torna-te'n, jeu. 7 I Samuel encara no coneixia Jahveh, i la paraula de Jahveh encara no se li havia revelat.

(1 Samuel 3:8, 9) I Jahveh tornà a cridar Samuel per tercera vegada; i s'alçà, i anà a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I Elí comprengué que Jahveh cridava el jove. 9 I Elí digué a Samuel: Vés, ajeu-te. I si succeeix que et crida, respondràs: Parla, Jahveh, perquè el teu servent escolta. I Samuel se n'anà, i s'ajagué al seu lloc.

(1 Samuel 3:15-18) I Samuel s'ajagué fins al matí, i va obrir les portes de la casa de Jahveh. I Samuel tenia por d'explicar la visió a Elí. 16 I Elí cridà Samuel, i li digué: Samuel, fill meu! I ell respongué: Aquí em tens. 17 I digué: Quina és la paraula que Jahveh t'ha parlat? Si us plau, no me l'amaguis. Així et faci Déu, i així t'hi afegeixi, si m'amagues una paraula de totes les paraules que ell t'ha parlat. 18 I Samuel li va explicar totes les paraules, i no li va amagar res. I Elí digué: Ell és Jahveh! Que faci allò que sembli bé als seus ulls.

Perles espirituals

(1 Samuel 3:3) i el lampadari de Déu encara no s'havia apagat, i Samuel jeia en el temple de Jahveh, on era l'arca de Déu;

***w05* 15/3 21 § 6**
Punts destacats del Primer llibre de Samuel

3:3. Dormia Samuel en el Santíssim? No, no dormia allà. Samuel era un levita de la família no sacerdotal dels quehatites (1 Cròniques 6:33-38). Per tant, Samuel no podia

entrar «a mirar les coses santes» (Nombres 4:17-20). L'única part del santuari a la qual podia accedir era el pati del tabernacle. I és allà on segurament dormia. Pel que sembla, Elí també dormia en algun lloc del pati. L'expressió «on era l'arca de Déu» probablement fa referència a l'àrea del tabernacle.

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 3:1-18) I el jove Samuel servia Jahveh davant d'Elí; i la paraula de Jahveh era rara en aquells dies, no hi havia cap visió manifesta. **2** I s'esdevingué, en aquell temps, que Elí jeia al seu lloc –quan els seus ulls s'havien començat a afeblir, no hi podia veure–, **3** i el llampadari de Déu encara no s'havia apagat, i Samuel jeia en el temple de Jahveh, on era l'arca de Déu; **4** i Jahveh cridà Samuel; i respongué: Sóc aquí. **5** I va córrer cap a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I ell respongué: No t'he cridat, torna-te'n, jeu. I ell se'n va anar, i s'ajagué. **6** I Jahveh tornà a cridar Samuel; i Samuel s'alçà, i anà a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I ell respongué: No t'he cridat, fill meu; torna-te'n, jeu. **7** I Samuel encara no coneixia Jahveh, i la paraula de Jahveh encara no se li havia revelat. **8** I Jahveh tornà a cridar Samuel per tercera vegada; i s'alçà, i anà a Elí, i digué: Aquí em tens, perquè m'has cridat. I Elí comprengué que Jahveh cridava el jove. **9** I Elí digué a Samuel: Vés, ajeu-te. I si succeeix que et crida, respondràs: Parla, Jahveh, perquè el teu servent escolta. I Samuel se n'anà, i s'ajagué al seu lloc. **10** I Jahveh vingué, i se li presentà, i el cridà com les altres vegades: Samuel, Samuel! I Samuel digué: Parla, perquè el teu servent escolta. **11** I Jahveh digué a Samuel: Heus aquí, jo faré una cosa a Israel que qualsevol que ho escolti li dringaran totes dues orelles. **12** En aquell dia compliré contra Elí tot el que he parlat referent a casa seva: ho començaré i ho acabaré. **13** Perquè li anuncio que jo jutjaré la seva casa per sempre, a causa de la iniquitat que ell coneixia, perquè els seus fills s'han envilit, i ell no els ha reprès. **14** Per això, doncs, he jurat contra la casa d'Elí: La iniquitat de la casa d'Elí no serà mai expiada ni amb sacrifici ni amb present. **15** I Samuel s'ajagué fins al matí, i va obrir les portes de la casa de Jahveh. I Samuel tenia por d'explicar la visió a Elí. **16** I Elí cridà Samuel, i li digué: Samuel, fill meu! I ell respongué: Aquí em tens. **17** I digué: Quina és la paraula que Jahveh t'ha parlat? Si us plau, no me l'amaguis. Així et faci Déu, i així t'hi afegeixi, si m'amagues una paraula de totes les paraules que ell t'ha parlat. **18** I Samuel li va explicar totes les paraules, i no li va amagar res. I Elí digué: Ell és Jahveh! Que faci allò que sembli bé als seus ulls.

VIDA CRISTIANA

«Què aprenem de la vida de Samuel?»

(1 Samuel 2:22-26) I Elí era molt vell, i escoltà dir tot el que els seus fills feien a tot Israel, i que jeien amb les dones que servien a l'entrada de la tenda de la reunió. **23** I els digué: ¿Per què feu coses com aquestes? Perquè jo escolto aquestes males accions vostres de tot el poble! **24** No, fills meus, perquè el rumor que escolto no és bo; esteu fent transgredir el poble de Jahveh. **25** Si un home peca contra un altre home, llavors els jutges el jutjaran; però si un home peca contra Jahveh, qui pregarà per ell? Però ells

no van escoltar la veu del seu pare, perquè Jahveh volia fer-los morir. 26 I el jove Samuel anava creixent en estatura i en bondat, tant davant Jahveh com davant dels homes.

(1 Samuel 3:19) I Samuel va créixer, i Jahveh era amb ell; i no deixà caure cap de les seves paraules a terra.

(1 Samuel 8:1-5) I s'esdevingué, quan Samuel va ser vell, que va establir els seus fills com a jutges sobre Israel. 2 I el nom del primogènit era Joel, i el nom del segon Abià; foren jutges a Beerxeba. 3 Però els seus fills no van caminar en els seus camins, i es van decantar darrere del guany deshonest, i van acceptar suborn, i decantaven el judici. 4 I tots els ancians d'Israel es van reunir, i van venir davant Samuel a Ramà, 5 i li digueren: Heus aquí, t'has fet vell, i els teus fills no caminen en els teus camins; ara, estableix-nos un rei que ens jutgi, com tenen totes les nacions.

(Isaïes 41:10) No tinguis por, perquè jo sóc amb tu. No et desficiïs, perquè jo sóc el teu Déu, jo t'enforteixo: sí, jo t'ajudaré; sí, jo et sostindré amb la mà dreta de la meva justícia.

(Isaïes 41:13) Perquè jo sóc Jahveh, el teu Déu, que enforteixo la teva mà dreta, el qui et diu: No tinguis por, jo t'ajudo.

21-27 DE FEBRER

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 6-8

«Qui és el meu rei?»

(1 Samuel 8:4, 5) I tots els ancians d'Israel es van reunir, i van venir davant Samuel a Ramà, 5 i li digueren: Heus aquí, t'has fet vell, i els teus fills no caminen en els teus camins; ara, estableix-nos un rei que ens jutgi, com tenen totes les nacions.

***it*-2 813 § 2**
Regne de Déu

Els israelites demanen un rei humà. Gairebé 400 anys després de l'èxode i més de 800 anys després que Déu fes el pacte amb Abraham, els israelites van demanar un rei humà que els dirigís, tal com les altres nacions tenien els seus reis humans. Amb aquella petició, estaven rebutjant que Jehovà els governés (1Sa 8:4-8). És veritat que el poble tenia raons per esperar que Déu establís un regne, d'acord amb la promesa que li havia fet a Abraham i a Jacob citada anteriorment. Altres raons per tenir aquesta esperança eren: la profecia que Jacob havia fet sobre Judà al seu llit de mort (Gn 49:8-10), el que Jehovà havia dit als israelites després de l'èxode (Ex 19:3-6), els termes del pacte de la Llei (Dt 17:14, 15) i, fins i tot, una part del missatge que Déu havia fet que el profeta Balaam transmetés (Nm 24:2-7, 17). Anna, la mare de Samuel, va expressar aquesta esperança en oració (1Sa 2:7-10). Tot i així, Jehovà encara no havia revelat el seu «secret sagrat» referent al Regne i no havia indicat en quin moment s'establiria ni quina composició o estructura de govern tindria —si seria al cel o a la terra. Per tant, va ser un atreviment que el poble demanés un rei humà en aquell moment.

(1 Samuel 8:7, 8) I Jahveh digué a Samuel: Escolta la veu del poble en tot el que et diran, perquè no t'han rebutjat a tu, sinó que m'han rebutjat a mi, perquè no regni sobre ells. 8 Segons totes les obres que han fet des del dia que els vaig

fer pujar d'Egipte fins al dia d'avui, quan m'han deixat i han servit altres déus, així també fan amb tu.

***w11* 1/1 27 § 1**
Va aguantar malgrat les decepcions

Fixem-nos com va respondre Jehovà quan Samuel li va exposar aquest assumpte en oració: «Escolta la veu del poble en tot el que et diran, perquè no t'han rebutjat a tu, sinó que m'han rebutjat a mi, perquè no regni sobre ells». Això devia consolar Samuel, però alhora va ser un gran insult a Jehovà per part del poble. Jehovà va dir al profeta que advertís els israelites que pagarien un preu molt alt per tenir un rei humà. Quan Samuel els ho va advertir, ells van insistir: «No! Volem tenir un rei sobre nosaltres». Com que Samuel sempre obeïa el seu Déu, va ungir el rei escollit per Jehovà (1 Samuel 8:7-19).

(1 Samuel 8:9) Ara, doncs, escolta llur veu. Però adverteix-los, i informa'ls dels drets del rei que regnarà sobre ells.

(1 Samuel 8:18) I aquell dia us lamentareu a causa del vostre rei, que us haureu escollit, i Jahveh no us respondrà aquell dia.

***w10* 15/1 30 § 9**
Es vindica el govern de Jehovà!

9 La història ha demostrat que les advertències de Jehovà eren molt certes. La governació d'un rei humà va portar greus problemes a Israel, especialment quan el rei resultava ser infidel. Tenint present l'exemple d'Israel, no ens sorprèn que, al llarg de la història, els governs humans que no coneixen Jehovà hagin sigut incapaços d'aconseguir resultats bons i permanents. És cert que alguns polítics demanen que Déu beneeixi els seus esforços per aconseguir pau i seguretat. Ara bé, com ha de beneir Déu aquells que no se sotmeten al seu sistema de govern? (Sl. 2:10-12.)

Perles espirituals

(1 Samuel 7:3) I Samuel parlà a tota la casa d'Israel, dient: Si torneu amb tot el vostre cor a Jahveh, aparteu d'enmig vostre els déus estrangers i Aixtarot, i prepareu el vostre cor per a Jahveh, i el serviu només a ell, ell us alliberarà de la mà dels filisteus.

***w02* 1/4 12 § 13**
Per què ens bategem?

13 Abans de batejar-nos com a testimonis de Jehovà ens hem de convertir. La conversió és un acte voluntari d'algú que ha decidit seguir Jesucrist amb tot el cor. La persona que ho fa rebutja la manera incorrecta de comportar-se que tenia abans i està decidida a fer el que és correcte als ulls de Déu. A la Bíblia, els verbs en hebreu i en grec que fan referència a la conversió transmeten la idea de tornar enrere o fer mitja volta. Aquesta acció implica deixar un mal camí per seguir el camí de Déu (1 Reis 8:33, 34). La conversió d'una persona requereix que demostri «amb fets el seu penediment» (Fets 26:20). Per convertirnos cal que abandonem l'adoració falsa, ens comportem segons els manaments de Déu i l'adorem exclusivament a ell (Deuteronomi 30:2, 8-10; 1 Samuel 7:3). La conversió canvia el nostre comportament, objectius i manera de pensar (Ezequiel 18:31). Canviem la nostra «manera d'actuar» quan substituïm les característiques que no agraden a Déu per la nova personalitat (Fets 3:19; Efesis 4:20-24; Colossencs 3:5-14).

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 7:1-14) I els homes de Quiriat-Jearim vingueren, i van pujar l'arca de Jahveh, i la portaren a la casa d'Abinadab, dalt del turó; i van consagrar el seu fill Eleazar per guardar l'arca de Jahveh. **2** I s'esdevingué, des del dia que l'arca va restar a Quiriat-Jearim, que va passar molt de temps: foren vint anys. I tota la casa d'Israel gemegava darrere Jahveh. **3** I Samuel parlà a tota la casa d'Israel, dient: Si torneu amb tot el vostre cor a Jahveh, aparteu d'enmig vostre els déus estrangers i Aixtarot, i prepareu el vostre cor per a Jahveh, i el serviu només a ell, ell us alliberarà de la mà dels filisteus. **4** I els fills d'Israel van apartar els Baals i els Aixtarot, i van servir només Jahveh. **5** I Samuel digué: Reuniu tot Israel a Mispà, i jo pregaré a Jahveh per vosaltres. **6** I es van reunir a Mispà, i pouaren aigua, i la vessaren davant Jahveh, i aquell dia van dejunar, i digueren allà: Hem pecat contra Jahveh. I Samuel va jutjar els fills d'Israel a Mispà. **7** I quan els filisteus van escoltar que el fills d'Israel estaven reunits a Mispà, els capitans dels filisteus van pujar contra Israel. I quan els fills d'Israel ho van sentir, van tenir por davant dels filisteus. **8** I els fills d'Israel digueren a Samuel: No paris de demanar per nosaltres a Jahveh, el nostre Déu, que ens alliberi de la mà dels filisteus. **9** I Samuel va agafar un anyell de llet, i el va oferir tot sencer en holocaust a Jahveh; i Samuel va demanar a Jahveh per Israel, i Jahveh li va respondre. **10** I s'esdevingué, en fer pujar Samuel l'holocaust, que els filisteus es van atansar per combatre contra Israel. I Jahveh va fer tronar aquell dia amb un gran soroll sobre els filisteus, i els va confondre, i van ser vençuts davant Israel. **11** I els homes d'Israel van sortir de Mispà, i van perseguir els filisteus, i els van batre fins més avall de Betcar. **12** Llavors Samuel agafà una pedra, i la va posar entre Mispà i Xen, i la va anomenar Eben-Èzer, dient: Fins aquí Jahveh ens ha ajudat. **13** I els filisteus van ser humiliats, i no van tornar a entrar al territori d'Israel; i la mà de Jahveh fou contra els filisteus tots els dies de Samuel. **14** I les ciutats que els filisteus van prendre d'Israel tornaren a Israel, des d'Ecron fins a Gat; i Israel va alliberar el seu territori de la mà dels filisteus. I hi hagué pau entre Israel i els amorreus.

28 DE FEBRER-6 DE MARÇ

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 9-11

«Al principi Saül va ser humil i modest»

(1 Samuel 9:21) I Saül respongué, i digué: No sóc jo un benjaminita, de la més petita de les tribus d'Israel? I la meva família la més insignificant de totes les famílies de la tribu de Benjamí? Per què, doncs, m'has dit aquestes paraules?

(1 Samuel 10:20-22) I Samuel féu atansar totes les tribus d'Israel, i fou triada la tribu de Benjamí. **21** I féu atansar la tribu de Benjamí per les seves famílies, i fou triada la família de Matrí, i fou triat Saül, fill de Quix. I el van cercar, però no fou trobat. **22** I van tornar a consultar Jahveh: Ha vingut aquí l'home? I Jahveh respongué: Heus-lo aquí amagat entre els bagatges.

(1 Samuel 10:27) Però els fills de Belial digueren: Com ens alliberarà aquest? I el van menysprear, i no li van portar cap present. Però ell es féu el sord.

(1 Samuel 11:12, 13) I el poble digué a Samuel: ¿Qui és el qui digué: Regnarà Saül sobre nosaltres? Lliureu-nos els homes, i els farem morir. **13** Però Saül digué: Ningú no serà fet morir en un dia com aquest, perquè avui Jahveh ha fet salvació a Israel.

(1 Samuel 11:5-7) I, heus aquí, Saül venia del camp de darrere dels bous. I Saül digué: ¿Què li passa al poble, que està plorant? I ells li van referir les paraules dels homes de Jabeix. **6** I l'Esperit de Déu vingué sobre Saül en escoltar aquestes paraules, i la seva indignació es va encendre molt, **7** i va prendre la parella de bous, i els tallà a trossos, i els envià per tot el territori d'Israel, per mitjà dels missatgers, dient: El qui no surti darrere Saül i darrere Samuel, així li serà fet als seus bous. I el temor de Jahveh caigué sobre el poble, i van sortir com un sol home.

***w95* 15/12 10 § 1**
Els ammonites: Un poble que va pagar mal per bé

Els ammonites van tornar a respondre a la bondat de Jehovà amb hostilitat. Jehovà no va passar per alt aquesta amenaça. «L'Esperit de Déu vingué sobre Saül en escoltar aquestes paraules [de Nahàs], i la seva indignació es va encendre molt.» Guiat per l'esperit de Déu, Saül va reunir un exèrcit de 330.000 soldats que van aconseguir una derrota tan gran sobre els ammonites que «no en restaren dos de junts» (1 Samuel 11:6, 11).

Perles espirituals

(1 Samuel 9:9) (Antigament a Israel, quan algú anava a consultar Déu, deia així: Veniu i anirem al vident. Perquè el que avui anomenem profeta, abans s'anomenava vident).

***w05* 15/3 22 § 8**
Punts destacats del Primer llibre de Samuel

9:9. Per què és interessant l'expressió «el que avui anomenem profeta, abans s'anomenava vident»? Aquestes paraules podrien indicar que, a mesura que els profetes anaven adquirint un paper més destacat durant els dies de Samuel i a l'època dels reis d'Israel, la paraula «vident» es va acabar substituint per «profeta». Es considera que Samuel va ser el primer de la línia dels profetes (Fets 3:24).

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 9:1-10) I hi havia un home de Benjamí que es deia Quix, fill d'Abiel, fill de Seror, fill de Becorat, fill d'Afíah, un benjaminita, poderós en força. **2** I aquest tenia un fill que es deia Saül, jove i ben plantat; i no hi havia cap home entre els fills d'Israel més ben plantat que ell: d'espatlla en amunt era més alt que qualsevol del poble. **3** I les someres de Quix, pare de Saül, es van perdre, i Quix digué al seu fill Saül: Pren, ara, amb tu un dels servents; i aixeca't, vés, busca les someres. **4** I va travessar per la muntanya d'Efraïm, i va travessar la terra de Xalixa, i no les van trobar; i van travessar la terra de Xaalim, i no hi eren; i van travessar la terra de Benjamí, i no les van trobar. **5** Ells van arribar a la terra de Suf, i Saül digué al seu servent que l'acompanyava: Anem i tornem-nos-en, no sigui que el meu pare deixi de preocupar-se de les someres i passi ànsia per nosaltres. **6** I li digué: Heus aquí, doncs, en aquesta ciu-

tat hi ha un home de Déu, i aquest home és honorable: tot el que diu succeeix sense fallar. Anem-hi ara mateix; potser ens indicarà el camí per on hem d'anar. **7** I Saül respongué al seu servent: Anem-hi, doncs. Però què li portarem a l'home? Perquè el pa de les nostres alforges s'ha acabat, i no tenim cap present per portar a l'home de Déu. Què tenim? **8** I el servent va tornar a respondre a Saül, i digué: Mira, tinc a la meva mà un quart de xèquel de plata; això donaré a l'home de Déu, i ens indicarà el nostre camí. **9** (Antigament a Israel, quan algú anava a consultar Déu, deia així: Veniu i anirem al vident. Perquè el que avui anomenem profeta, abans s'anomenava vident). **10** I Saül digué al seu servent: La teva proposta és bona. Vine, anem. I van entrar a la ciutat on era l'home de Déu.

TALLER DE PREDICACIÓ

«Augmenta la teva alegria en la predicació: Ajuda els teus estudiants de la Bíblia a evitar les males companyies»

(Salm 15:1) Jahveh, qui habitarà en el teu tabernacle? Qui sojornarà en la muntanya de la teva santedat?

(Salm 15:4) Als seus ulls, el vil és menyspreat; però honora els qui temen Jahveh. Jura en perjudici seu, i no canvia.

(Proverbis 13:20) El qui camina amb els savis esdevindrà savi: però el qui s'ajunta amb els insensats prendrà mal.

EXEMPLES DE CONVERSA

Revisita

(Jeremies 29:11) Perquè jo sé quins són els meus designis vers vosaltres –declaració de Jahveh–, designis de pau, i no pas de mal, per donar-vos un futur i una esperança.

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NWT - New World Translation of the Holy Scriptures*. En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.
© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania